

Investides

—El canvi de la Permanent, acte del més refinat caciquisme, ens porta la conseqüència de que don Santiago de Riba—pare de la criatura—creu que nostra ciutat ha d'ésser regida per forasters.

I si per mostra bastava un Rosàs, ens ha facturat un Prades i un Gibert, mantenint en el lloc l'únic granollerí autèntic — En Boix — però representant del *tirà*.

Per alguna cosa el Diputat de R. O. s'ha passat a l'enemic.

¡Viva España! ¡Viva el Rey!... ¡Viva la bandarreria política!

—Al Místic de Loyola li roda el cap. Sort que el Revisor, que sempre toca campanes, el torna a la realitat a força de papers ridículs.

—El Noi de Tona és l'home del dia. Després de l'èxit clamorós alcançat en el míting romanonista, no sabem si podrà resistir-se a presentar candidat en les properes eleccions.

Ja ho diu ell: «Si jo i en Torras volem, en Romanones diputat per Granollers».

Quin honor per a la família!

—Hom diu que l'Àymerich, en la primera sessió del Ple demanarà a l'Alcalde la Delegació dels serveis d'Hisenda, car la seva capacitat econòmica s'ha ben demostrat en *allò* de l'Escorxador.

Ara sí que es veu que «aspira» alguna cosa.

—Hom ens assegura que l'ateu «Clar-i-net», instrument de tot polític que li hagi ensenyat un duro en peça, s'ha convertit, mercès a les prèdiques del Pare Aubanell.

El seu padrí, l'Alcalde de Granollers, ja li volia donar un empleu.

Amb veu tremolosa va proposar-lo per a auxiliar de la Junta del Cens.

¡Que n'és de generós, el senyor Rosàs, amb els diners de la Pubilla!

—Elements directius d'un important centre polític de la ciutat tenen el propòsit de nomenar soci d'honor al secretari particular de l'Alcalde.

No hi ha cap necessitat de comprometre el bon nom de la societat; el sagristanet Pineda els agrairà millor que no commemorin el 13 de Juliol.

—No volem parlar de que la Junta de La Unió tingués la pensada d'impedir el trànsit en el carrer de Pi i Margall durant els dies de la Festa Major, perquè no diguin que anem contra els interessos de la casa.

Emperò, en moment oportú i *de cara al poble*, explicarem les conxorxes d'elements de la Junta amb els carlins i la descarada cooperació a l'obra de l'actual Dictadura, que fa set mesos ha de retornar Espanya a la normalitat constitucional.

—Hom diu que la Junta de protecció a l'infància ha presentat una denúncia a l'autoritat competent contra el Noi de Tona per tolerar que el míting romanonista hi actuessin «menors» d'edat, quins nens—diu el document— se sentaren a la taula de la Presidència. Per a més detalls, diu que tots portaven d'aquells corbatins amb tirador de goma.

Ens varen dir que a algun d'ells li havia escapat el... i s'havia mullat els pantalons: més, no ens creiem que fos per causa de la seva joventut precisament.

—Hom diu que els senyors Aubanell i Riera, president i secretari del Centre Gremial, han sol·licitat el càrrec de Fiscal Municipal que s'ha de nomenar dintre de pocs dies.

Les seves humils persones no podien capir per quin motiu s'els obligava a demanar aital càrrec, essent necessari que el senyor Montaña, dictador local, amb una posse de domador, els exposés que, tota vegada que ells són els representants de les balances de la ciutat, per a tranquil·litat dels seus socis havien de disposar també de l'espasa de la justícia.

Enfront d'una raó de tan pes, quedaren de moment convençuts i disposats al sacrifici.

Revisat per la censura governativa

Prou comèdia!

En Jaume de Riba (abans Santiago) elevat a la Vicepresidència de la Diputació mercès a una disposició de la segona Dictadura que patim, s'està prodigant de la manera més ridícula. Es ahir a Madrid on l'innominat polític es fa entreviuar per un redactor de l'Agència Mencheta i recentment fa unes declaracions en un diari de Barcelona que de tant innocents fan riure tots quants coneixen d'aprop la vida política de l'«Advocat i Conseller de la Mancomunitat» com s'anunciava per a caçar pagesos.

En referir se a l'actuació dels seus ex-compagnys de Diputació en la primera Dictadura, diu que malgastaven els diners en daurats i pintures, al contrari d'avui, que es fa cultura, obra de més durada i profitosa.

Nosaltres, fastiguejats d'ambdues Dictadures, diríem al senyor de Riba i España que actualment el que es fa és un *derroche* de benzina i de galons, i que en respecte al passat, no compremem com no s'exigeixen responsabilitats per l'establiment de la Universitat Industrial; per la recaptació de les contribucions i cèdules; per l'establiment del servei de Pompes Fúnebres i de la Caixa d'Estalvis i per l'arranjament de la xarxa de carreteres de la província, car ja és hora de veure a la barra els qui *usurparen* el càrrec de Diputat Provincial. Emperò també ho és, d'arribada, per a

acabar amb tanta farsa i portar a la vindicta pública als que per un plat de llenties, han fet renúncia d'ideals pregonats a so de bombo i platets i s'han soltats al jou de l'ominós poder central en auto de fè d'arrelat monarquisme, en moments en que arreu d'Espanya es colitza ja sols com a mercaderia avariada.

X.

Les concepcions polítiques del senyor de Riba i d'Espanya

Copiem del setmanari *L'Opinió*:

«Entre les persones que la Dictadura del general Berenguer ha permès dedicar-se a l'úsdefruit dels automòbils oficials trobem el soci de la Lliga Espiritual de Nostra Dona de Montserrat, senyor de Riba molt conegut a Granollers perquè en l'anunci del seu despatx es llegia «Advocat i Conseller de la Mancomunitat de Catalunya», segons asseguraven ànimes caritatives d'aquelles que no s'estan de res. Doncs bé, el senyor de Riba s'escau a ésser Vicepresident de la Diputació de Barcelona per obra i gràcia de Don Alfons XIII, signant del R. D. constitutiu d'aquelles corporacions, i com que el seu origen com a tal diputat és aliè a la voluntat popular, s'ha cregut en el deure de fer als periodistes determinades manifestacions amb motiu de la dimissió d'Albert Bartardes, diputat provincial d'origen semb'ant al del Vice-President susdit.

El senyor de Riba opina que malgrat representar el dimissionari Albert Bartardes el Col·legi d'Advocats de Barcelona, una vegada diputat s'ha de considerar completament deslligat dels que el designaren, i per tant, deu prescindir del criteri, gustós o no, que els mandants sostinguin, per la qual cosa no fent cabal de la dimissió presentada la Corporació provincial l'ha de continuar tenint com a digne membre.

Sortosament l'ideari polític del representant del Col·legi d'Advocats és distint de l'oportunisme del senyor de Riba. El republicà d'aquerra Albert Bastardes sap molt bé que un diputat, per provincial que sigui, no és un mandatari del Rei, sinó del poble, o en aquest cas dels advocats de Barcelona, i que mai no pot trencar el vincle que el lliga amb els seus representants. El senyor de Riba ja és una altra cosa. Com a membre de la Unió Monàrquica Catalanista professa la doctrina que tant els reis com els diputats actuen per dret diví i que ell mateix, orfe de representació popular, només ha d'agrair el càrrec a la Patrona de Catalunya i del Sometent, el culte a la qual motivà la creació de la Lliga Espiritual de la seva alta presidència »

Impremta Garrell : Granollers

Anís Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS

de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Fàbrica

Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5

Despatx

Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers

Telèfon 75